

جمهوری سوسیالیستی!

صفحه ۴

سیاوش دانشور

اعلامیه حزب حکمتیست

ایران، اول مه؛ دهها کارگر دستگیر شدند!

بازداشت شدگان باید فوراً آزاد شوند!

صفحه ۹

اعلامیه کمیته کردستان حزب حکمتیست

تظاهرات و مراسمهای روز جهانی کارگر در کردستان

صفحه ۷

اعلامیه کمیته خارج کشور حزب حکمتیست

فعالتهای تشکیلات خارج کشور حزب حکمتیست در اول مه ۲۰۱۹

صفحه ۸

در مورد بن بست تحمیل شده به همکاری نیروهای چپ و کمونیست در کردستان

صالح سرداری

صفحه ۹

۴۹۰

مصلحتی کمونیست

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

Worker-communist Party of Iran - Hekmatist

۱۳ اردیبهشت ۱۳۹۸ - ۳ می ۲۰۱۹

اعلامیه حزب حکمتیست

۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۸؛

ابراز وجود طبقه کارگر

علیه سرمایه داری!

روز جهانی کارگر امسال خودویژه بود. در اینروز بخشهای مختلف طبقه کارگر و عمدتاً پیشروان جنبش کارگری بدرست تشخیص دادند که فرصت اول مه، فرصت ابراز وجود طبقاتی در شرایط مشخص و تناسب قوای سیاسی موجود در جامعه است. اول مه امسال نه فقط در حاشیه نبود، نه فقط زیر فشار احضارها، تهدیدها، بازداشت‌های قبل از اول مه به کنج عزلت نخرید، بلکه علیرغم فشارهای قبل از اول مه به فعالین کارگری و

صفحه ۲

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۸؛

ابراز وجود طبقه کارگر علیه سرمایه داری!

هجوم به صفوف کارگران و دستگیریهایی دهها مرد و زن و جوان انقلابی، کارگران بعنوان قطبی تعیین کننده که "دیگر قبول نمی کنند" بمیدان آمدند. در شعارها و اسناد و قطعنامه های اول مه و روز معلم در چهار گوشه کشور، از اجتماعات تهران و سنج و مریوان و سقز تا مراسمهای مختلف در مراکز کار و دانشگاهها و مقابل ادارات آموزش و پرورش، کارگر بعنوان یک طبقه و یک جنبش صاحب حق و مدعی بمیدان آمد و این هنوز نوک کوه یخ است که رُخ نشان داده است. همه شواهد از اوضاع اقتصادی و سیاسی تا تناقضات حکومتی و تشدید بحران و دورنمای فلاکت اقتصادی، بر بروز سریع انفجاری عظیم دلالت میکند. آنچه در زیر پوست جامعه در جریان است شاید بدرست دیده نمیشود و ظاهرا صحنه را لفاظی های حکومتی و بورژواها و متحدین دور و نزدیکشان اشغال کرده است. واقعیت اما اینست که پتانسیل اعتراضی و اجتماعی، ضدیت حکومت با هر روند بهبود و اوضاع وخیم و غیر قابل تحمل فقر و فلاکت، بر تلاقی های سیاسی تند دلالت دارند. در یک کلام، طوفان در راه است و نمایش اراده و عزم متحدانه طبقه کارگر در اول مه و روز معلم، عکسی یک بُعدی از واقعیتی چند بُعدی و عظیم است.

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست به کارگران و فعالین کارگری، به معلمان و بازنشستگان و دانشجویان انقلابی، به تمام کسانی که برای برپائی مراسمهای اول مه و روز معلم امسال تلاش کردند، درود میفرستد و دستشان را بگرمی میفشارد. اول مه امسال و درخشش پرچم سرخ کارگر و سوسیالیسم، نوید عروج راه حل کمونیستی طبقه کارگر در تحولات سیاسی پیشرو است. حزب حکمتیست تهاجم وحشیانه به صفوف

همینطور تهدیدهای سران حکومتی از خامنه ای تا امنیتی ها و رئیس نیروی انتظامی، موفق شد سیاست سراسری را حول خود قطبی کند. کارگران میدانستند که رژیم اسلامی سرمایه داران برای اعمال خشونت علیه اجتماع بدیهی و برحق کارگران خود را آماده کرده است. با اینحال آگاهانه به استقبال این تقابل رفتند، فراخوان واحد دادند، از کارگر و معلم و بازنشسته و دانشجو پشت به پشت هم دادند، که روز اول مه در بهارستان مقابل مجلس ارتجاع و سرمایه جمع میکنیم.

همزمان فراخوان شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران برای اجتماع در سراسر کشور و اعلام حمایت در ۲۷ استان کشور برای اجتماع مقابل ادارات آموزش و پرورش در روز ۱۲ اردیبهشت، گوشه دیگری از این هموردی سیاسی و طبقاتی در مناسبت روز کارگر و معلم بود. در ۱۲ اردیبهشت روز معلم، علیرغم بازداشت های فعالین معلمان و اعضای کانونهای صنفی و تهدیدهای نیروهای اطلاعاتی، اجتماعات معلمان در سراسر کشور با حضور گسترده معلمان برگزار شد. اجتماعات روز معلم از جمله در شهر تهران و استانهای یزد، همدان، کرمانشاه، اصفهان، کردستان، مازندران، خراسان رضوی و خراسان جنوبی برپا شد. در اول مه و در اجتماعات معلمان بر آزادی کارگران و همکاران دربند و آزادی زندانیان سیاسی تاکید شد. همه جا کارگران با عمل و اراده جمعی و قدرتمندشان اعلام کردند؛ "زندان، شکنجه، مستند، دیگر اثر ندارد!"

روز جهانی کارگر و روز معلم، به صحنه تقابل آشکار طبقه کارگر و اردوی کار با حکومت اسلامی سرمایه بدل شد. در اول مه امسال، علیرغم سرکوب وحشیانه و

۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۸!

ابراز وجود طبقه کارگر علیه

سرمایه داری!

کارگران و معلمان معترض را نشان وحشت و استیصال رژیم اسلامی سرمایه‌داران و انعکاسی از قدرت و پتانسیل جنبش رهاییبخش کارگری میدانند. کارگران و معلمان بازداشت شده و کلیه کارگران و زندانیان سیاسی باید فوراً آزاد شوند. همه جا باید اعتراض و اعتصاب و تظاهرات برای آزادی دستگیرشدگان اول مه و روز معلم، کارگران زندانی و زندانیان سیاسی را گسترش دهیم.

مرگ بر جمهوری اسلامی!

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۸ - ۲ مه ۲۰۱۹

در پرتو اعتراضات و اعتصابات گسترده کارگری سال گذشته و اول مه باشکوه و موفق امسال در ایران، دور

جمهوری سوسیالیستی!

تبعیض و نابرابری، و به این اعتبار تداوم اختناق است که بتواند این سیستم را سرپا نگهدارد. نمیشود حقوق و آزادی بخش وسیعی از جامعه را چه با حکم "شرعی و اسلامی" و چه با حکم "منافع ملی" سلب کرد و مردم "آزاد" باشند! نابرابری و تبعیض اختناق لازم دارد، مهم نیست اسم دولت و پرچم این اختناق چیست، دمکراتیک و پارلمانی است یا سلطنت مشروطه یا جمهوری اسلامی. اختناق دوقلوی سرمایه داری در کشورهایی مانند ایران است و نفی جمهوری اسلامی میتواند و باید به نفی هر نوع اختناق و ارتجاع "جدیدی" منجر شود.

نقطه سازشها را شکست و سیاست و شعارهایی را طرح کرد که امر آزادی و برابری شهروندان را به سوال اصلی سیاست تبدیل میکند. نیروهای این کمپ اکثریت عظیمی از جامعه ایران است که بطور واقعی نفعی در تداوم وضع موجود ندارد. طبقه کارگر، جنبش آزادی زن، محرومان جامعه، از تداوم وضع موجود یا "تغییر" میان بالائی‌ها چیزی بجز دادن قربانیان دیگری برای بالا رفتن ارتجاع نوینی عایدشان نمیشود. جمهوری سوسیالیستی مبتنی بر تمایلات آزادیخواهانه اکثریتی عظیم برای نفی وضع موجود است. زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

در مسیر امروز برای نفی جمهوری اسلامی بدو باید

یا کار یا بیمه بیکاری! بیمه بیکاری

مکفی برای تمام افراد آماده به کار!

نه قومی، نه مذهبی، زنده باد هویت انسانی!



جمهوری سوسیالیستی!

سیاوش دانشور

اگر این دیدگاه که جمهوری اسلامی رفتنی است و تلاش برای بزیر کشیدن آن در ابعاد توده‌ای شروع شده است، فرض ورود به بحث مسائل ایران باشد، آنوقت بحث محوری پرسر شکل دادن به آینده ایران است. "کدام آینده" سوال واقعی‌ای است که هر روز با نزدیک شدن نفی جمهوری اسلامی خود را مطرح میکند. جنبشهای اجتماعی اصلی در ایران آینده‌های متفاوتی را ترسیم میکنند. جنبش ملی - اسلامی به شمول بخش بیرون حکومتی و شبه لائیک آن، مادام که جمهوری اسلامی هست خواهان سرنگونی آن نیست. این جنبش در بهترین حالت خواهان نوعی جمهوری اسلامی تعدیل شده است که در

چند حلقه و تدریجی - شاید صد سال - به رژیم شیبیه حکومتهای ترکیه و دیکتاتوریهایی سرمایه‌داری دیگر در منطقه تبدیل شود. حتی آن بخشهایی از جنبش ملی - اسلامی که نه شخصاً مسلمان‌اند و نه دل خوشی از جمهوری اسلامی دارند، وجود و بقای جمهوری اسلامی را به یک راه‌حل انقلابی و تغییر بنیادی در جامعه ایران ترجیح میدهند و این را با هزار زبان بیان میکنند. اما بحث و اسم رمز "اصلاحات" و پدیدار شدن اپوزیسیون‌های درباری جمهوری اسلامی تا آنجا میتواند ادامه پیدا کند که بقای جمهوری اسلامی در افق دیده شود، امری که امروز تمام شده است. هر زمان رفتن جمهوری اسلامی مسجل باشد و به عبارتی زمان برای جمهوری اسلامی تماماً گذشته باشد، جدال واقعی پرسر آینده و انتخاب چپ

یا راست بطور کلی به مهمترین معادله سیاسی جامعه تبدیل میشود.

آلترناتیو راست جامعه ایران آلترناتیوی پنتاگونیستی است. راست یا در شکل کودتا و با حمایت دولتهای غربی و ناتو و رسانه‌هایشان، یا در سناریوی فروپاشی جامعه و جنگ داخلی، یا در پروسه نجات سرمایه داری و دست بدست شدن قدرت طی یک بند و بست از بالا میتواند به قدرت نزدیک شود. راست حتی با مکانیزمهای یک انتخابات واقعاً آزاد نمیتواند در ایران قدرت را بگیرد یا احتمال قدرتگیری آن بسیار ضعیف است. راست اپوزیسیون یا طرفدار حمله آمریکا به ایران و رسیدن به قدرت روی تلی از اجساد و حمام خون است و یا فعلاً تلاش دارد در یک ائتلاف اعلام نشده با جناحی از حکومت خود را به دور بعدی برساند.

شخصیتهای این کمپ خود را برای ایفای نقش کرزای‌ها و چلبی‌ها و سیستم‌های ایران آماده میکنند. در نتیجه مهم نیست چه شعاری میدهند، "رفراندوم" میخواهند یا "انتخابات آزاد زیر نظارت مراجع بین‌المللی" یا "دولت موقت آشتی ملی" یا "دولت در تبعید" و غیره. مهم اینست که راه رسیدن این اردو به قدرت سیاسی تنها میتواند به کمک دولتهای غربی و روی دوش ترجیح سیاست خارجی آنها راجع به ایران باشد. برای مثال شعار "جمهوری ایرانی" که تلاش دارد همین محتوای ارتجاعی را بپوشاند. "جمهوری ایرانی" در بیان شرق زده و ضدغربی‌اش یعنی همان جمهوری اسلامی تعدیل شده و در بیان پروغربی‌اش یعنی نیروهای دست راستی طرفدار پنتاگون.

جمهوری سوسیالیستی!

کارگران وضع موجود را نمیخواهند و از شوراها و اداره امور بدست خویش سخن میگویند. جمهوری شوراها تصویر کارگر از آینده است که از لحظه کسب قدرت و اعلام دولت انقلابی کارگری بسوی آن خیز برمیدارد. جمهوری سوسیالیستی اما بر نفی وضع موجود مبتنی است. جمهوری سوسیالیستی حاصل "جمهوری اسلامی نه"، "تبعیض نه"، "نابرابری نه"، "اختناق نه"، "حجاب و آپارتاید جنسی نه"، "استثمار و بردگی مزدی نه"، "حکومت مبتنی بر شرع انور و فرهنگ منحط ملی نه"؛ یعنی یک جامعه آزاد و خوشبخت برای همگان! جمهوری سوسیالیستی محصول یک انقلاب پیروزمند کارگری است.

جمهوری سوسیالیستی یعنی پایان دادن به صد سال ارتجاع و اختناق ملی و سلطنتی و اسلامی. جمهوری سوسیالیستی یعنی پیوند دادن ایران با جهان امروز و برپائی جامعه‌ای مثبتی بر دستاوردهای پیشرو جهان معاصر و فراتر رفتن از آن. جمهوری سوسیالیستی یعنی پایان حکومت‌های حزبی و ایدئولوژیک. جمهوری سوسیالیستی یعنی پایان دادن به تبئین آزادی به روایت طبقه بورژوازی و تامین آزادی و رهائی به روایت کارگری و کمونیستی چه در ظرفیت فردی و چه در ظرفیت جمعی. جمهوری سوسیالیستی یعنی نفی طبقات و بردگی مزدی، یعنی نفی بنیادی‌ترین قانون اساسی جامعه سرمایه‌داری و به این اعتبار نفی ضرورت هر نوع اختناق و ارتجاع سیاسی. جمهوری سوسیالیستی یعنی تحقق آزادی نه فقط در قلمرو قانونی بلکه تامین و تحقق آزادی در قلمروهای اجتماعی و اقتصادی. جمهوری سوسیالیستی یعنی اداره و کنترل جامعه و تقسیم خوشبختی توسط شهروندان آزاد از انقیاد سیاسی و فرهنگی و اقتصادی و طبقاتی. جمهوری سوسیالیستی یعنی رنسانس ضد اسلامی در قلب خاورمیانه و "کشورهای اسلامی" و پایان دادن به یک مُعضل مهم دنیای امروز یعنی تروریسم اسلامی. جمهوری سوسیالیستی یعنی آزادی و رهائی زن در پیشرفته‌ترین شکل ممکن و خلاصی از سلطه فرهنگ منحط شرقی و ضد زن و واپس‌گرای مردسالار و اسلام زده. جمهوری سوسیالیستی یعنی تحقق آرمانهای دیرینه بشری برای آزاد زیستن و نفی بنیادهای اختناق و ارتجاع و نابرابری.

جمهوری سوسیالیستی ضروری و ممکن و مطلوب است. هر نوع تداوم جمهوری اسلامی و

هر نوع آلترناتیو دست راستی در خود جرمی انفجاری از تقابلهای درونی را دارد. کسی که میخواهد "ایرانیت" و "ایرانیگری" و تعصبات ملی و قومی را با مذهب بعنوان عناصر قدرت کنار هم بگذارد، دارد نسخه جنگ داخلی و لشکرکشیهای فردا را تجویز میکند. عراق، افغانستان، یوگسلاوی، سوریه، لیبی، یمن و تجارب دیگر موجودند. کسی که میخواهد گذشته را در پوششی جدید اعاده کند، سلطنت اسلامی را کنار بزند و سلطنت شاهی نوع دوم را بیاورد، دارد به مردمی که دو بار از سلطنت عبور کرده اند توهین میکند و اساسا جامعه ایران و تمایلات آن را نشناخته است. راه حل راست برای جامعه ایران، مستقل از اینکه زیر چه پرچمی عنوان شود، فرضش تداوم وضع موجود به شکل دیگر است. فرضش تداوم طبقات، مزدبگیری، استثمار، تداوم شکافهای وسیع طبقاتی، تداوم

ایران، اول مه؛ دهها کارگر دستگیر شدند! بازداشت شدگان باید فوراً آزاد شوند!

اول مه امسال، فضای سیاسی ایران را حول خود قطبی کرد. جنبش کارگری علیرغم سرکوبها و زخمهای باز بر پیکرش، فراخوان اجتماع در مقابل بهارستان را داد و تقریباً تمام تشکلهای کارگری، تشکل فعالین کارگری، بازنشستگان، معلمان، دانشجویان دانشگاههای کشور و فعالین سیاسی از این اجتماع حمایت کردند. این اراده و عزم جمعی را باید در مقابل سخنان خامنه ای مبنی بر: "دشمن روی اعتراضات کارگری سرمایه گذاری کرده" و تهدید مسئول شورای امنیت ملی که: "اعتراضات کارگری نباید خیابانی شود" گذاشت. اول مه امسال، بر متن فضای جامعه و پتانسیل وسیع نارضایتی و اعتراض میان کارگران، صحنه تقابل مستقیم طبقه کارگر با حکومت سرمایه بود.

کمتر از نیم ساعت از تجمع اولیه نگذشته بود که پلیس و نیروی انتظامی و لباس شخصی ها وحشیانه به صف کارگران حمله ور شدند، کارگران را مورد ضرب و شتم قرار دادند و دهها نفر از شرکت کنندگان را بازداشت کردند. اسامی دستگیرشدگان در میدان بهارستان و اطراف آن عبارتند از: رضا شهابی، فرحناز شیری، وحید فریدونی، حسن سعیدی، ناصر محرمزاده، سیدرسول طالب مقدم، محمدعلی اصلاغی، اسدالله سلیمانی، کامیار فکور، محسن سلیمانی نژاد، الهام صالحی، مرداس طاهری، عباس شمس، هادی سلیمانی، مهدی عظیمی، داوود رفیعی، فرهاد شیخی، انیسا اسدالهی، ماهان صالحی، قاسم خالویی، کیوان صمیمی، عصراله سلیمانی، ناهید خداجو، مرضیه امیری و سمیرا امیری. با حمله پلیس برای متفرق کردن اجتماع، جمعیت به سمت مترو راه افتاد و شعار میدادند: "برخورد امنیتی محکوم است". جمعیت با سردادن شعار "گرانی، تورم، بلای جان مردم" به سمت بهارستان حرکت کرد. همزمان نیروهای امنیتی و پلیس به جمعیت حمله میکردند و تلاش داشتند جمعیت را به داخل مترو هدایت کنند. در اجتماع امروز تهران و متعاقب آن در گوشه و کنار ده ها نفر از اعضای سندیکای واحد، دانشجویان، فعالین کارگری، بازنشستگان و فعالین سیاسی با خشونت تمام پلیس دستگیر شدند و آنها را به بازداشتگاه وزرا در میدان ارک منتقل کردند. بنا بر تماس و خبری توسط دستگیر شدگان؛ تعداد دستگیری ها حدود ۶۰ الی ۶۵ نفر است که ۱۵ نفر از آنها از رفقای زن هستند.

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست تهاجم وحشیانه پلیس سرمایه به اجتماع بدهی و طبیعی کارگران در روز جهانی کارگر را قویا محکوم میکند و آنرا نشان عجز و وحشت بورژوازی اسلامی از قدرت و پتانسیل جنبش رهائبخش کارگری میداند. طبقه کارگر و اردوی آزادیخواه و برابری طلب در ایران، نه فقط اسرای جنبش کارگری و زندانیان سیاسی را از چنگ خونین سرمایه رها میکند بلکه طومار حکومت و دولت سرمایه در ایران را در هم خواهد پیچید. بازی تازه آغاز شده است! زنده باد اتحاد صفوف طبقه کارگر علیه سرمایه داری!

مرگ بر جمهوری اسلامی!

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۸ - ۱ مه ۲۰۱۹

نه به حجاب، نه به آپارتاید جنسی!

اعلامیه کمیته کردستان حزب حکمتیست

تظاهرات و مراسمهای روز جهانی کارگر در کردستان

در شهرهای کردستان همچون سایر شهرهای ایران اول ماه مه روز جهانی کارگر با استقبال گرم کارگران و فعالین کارگری روبرو شد. تحرکات و اعتراضات پرشوری از جانب تشکلهای، فعالین کارگری، اجتماعی و دانشجویی برگزار گردید.

در شهرهای کردستان، با وجود احضار فعالین کارگری در روزهای قبل از برگزاری اول ماه مه و تهدید آنان به عدم شرکت در مراسمات این روز، سنج سرخ مثل همیشه درخشید و کارگران و فعالین کارگری با برپایی اعتراض و تظاهرات و متینگ در فضای اختناق و بشدت امنیتی به پیشواز اول ماه روز جهانی کارگر رفتند. غروب روز قبل از اول ماه در یکی از میدانی شهر کارگران و جوانان پرشور با سرود و شعارهای کارگری و صحبتهای کوتاه و برافراشتن پلاکاردهای سرخ به استقبال این روز رفتند. عصر روز اول ماه در یک آکسیون خیابانی پرشور و با زهم با سخنرانی و سرود و شعارهای "کارگر زندانی آزاد باید گردد"، "کار، نان، آزادی" کارگر، دانشجوی اتحاد، اتحاد" این روز را گرامی داشتند. ناگفته نماند، روزهای قبل از اول ماه در بیرون شهر سنج هم جمعیهایی این روز را گرامی داشتند. کارگران ساختمانی در شهرهای مریوان و سقز، همچنین سندیکی کارگران خباز سنج با برگزاری مراسم و تجمع روز اول ماه را گرامی داشتند.

اول ماه امسال روز جهانی کارگر، در فضای اختناق و بشدت امنیتی، تحرکات و اعتراضات پرشور کارگری در ایران یک تقابل اشکار کار و سرمایه و جنبش کارگری علیه حکومت سرمایه داری و سرکوبگر در ایران، در ادامه اعتراضات و مبارزات کارگری طی سال گذشته است و جمهوری اسلامی را به وحشت انداخت. بر خورد سرکوبگرانه و حمله وحشیانه به تظاهرات این روز، دستگیری فعالین کارگری و دانشجویی نشانه وحشت رژیم و سرمایه داران از اوج گیری جنبش کارگری و عزم و اراده طبقه کارگر ایران و سایر اقشار محروم جامعه برای سرنوشتی رژیم هار سرمایه در ایران است. سخنان خامنه ای در روزهای اخیر که "دشمن روی اعتراضات کارگری سرمایه گذاری کرده است" و یا هشدار امنیتی حسین ذلفقاری معاون امنیتی، انتظامی وزیر کشور در جلسه با معاونان سیاسی، امنیتی استاندارها که گفته است "باید به مشکلات صنفی و معیشتی کارگران بپردازیم پیش از آنکه صدای آنها در آید و به خیابان بیایند" نشانه عجز و درماندگی رژیم و ناتوانی در حل مشکلات جامعه و در عین حال وحشت از روزی دارند که طبقه کارگر و سیعا به خیابانها بیایند و بساط همه آنها را بر چینند.

کمیته کردستان حزب حکمتیست ضمن تبریک به مناسبت برگزاری مراسمات پر شور اول ماه در شهرهای کردستان به کارگران و فعالین کارگری، حمله به تظاهرات و دستگیری فعالین روز جهانی کارگر را بشدت محکوم می کند و خواهان آزادی فوری دستگیر شدگان است. آن روز دیر نیست که طبقه کارگر و سایر محرومان جامعه با گسترش اعتراض و مبارزه خود و با برچیدن بساط سرکوب و اختناق نه تنها فعالین کارگری در بند، که همه زندانیان سیاسی را از چنگ این جانان نجات دهند.

مرگ بر جمهوری اسلامی - آزادی، برابری، حکومت کارگری - زنده باد جمهوری سوسیالیستی

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۸

آزادی کامل و بی قید و شرط تشکل کارگران!

اعلامیه کمیته خارج کشور حزب حکمتیست

فعالیت‌های تشکیلات خارج کشور حزب حکمتیست در اول مه ۲۰۱۹

روز اول ماه مه ۲۰۱۹، کارگران و ستمکشان دوش بدوش هم و به همراه سوسیالیست‌ها و آزادیخواهان در سراسر دنیا، به خیابانها آمدند، تا بار دیگر اعلام کنند که جهان دیگری ممکن است. که انسان شایسته‌ی بهترین رفاه و آسایش است. که ما جنگ نمیخواهیم و انسان‌ها باید آزاد و برابر باشند. اول ماه مه بار دیگر به تقابل و رودرویی اردوی سرمایه و کار در بسیاری جاها تبدیل شد. در بسیاری از خیابانهای دنیا سرود انترناسیونال، سرود همبستگی کارگران و زحمتکشان طنین انداخته بود و نوید دنیای بهتر و برابر را میداد.

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری - حکمتیست به عنوان بخشی از اردوی کار، از قبل و با آمادگی به پیشواز روز کارگر رفت. واحد حزب در بریتانیا، جزو سازماندهندگان سمینار و پانل کارگری بود که با دیگر جریانات چپ در شنبه ۲۷ آوریل در لندن برگزار شد، که رئیس دفتر سیاسی حزب رحمان حسین زاده در آن سخنرانی کرد. در شهرهای، کلن، برلین، تورنتو، لندن، هلسینگی، استکهلم، گوتنبرگ و اسلو و کپنهاگ واحدها و رفقای حزب در راهپیمایی و متینگهای گرامیداشت این شهرها با برافراشتن پرچمها و بنرهای سرخ و تصاویر مارکس و منصور حکمت حضور فعال داشتند. با برپایی چادر و میزهای اطلاعاتی به معرفی حزب و ادبیات آن به زبانهای فارسی، انگلیسی، سوئدی و آلمانی همت گماشتند. واحد حزب در شهر استکهلم از سازماندهندگان مراسم روز کارگر در غروب روز اول مه در این شهر بود، که جمعیت قابل توجهی در آن حضور داشتند. سیوان کریمی دبیر واحد حزب حکمتیست در شهر استکهلم در این مراسم سخنرانی کرد.

به علاوه امسال در اعتراض به سرکوب مبارزات کارگران و خواست آزادی کارگران دستگیر شده، تصاویری از مبارزات کارگران، مانند کارگران فولاد اهواز و نیشکر هفت تپه و عکسهای رهبران و فعالین آنها از جمله اسماعیل بخشی و سپیده قلیان حمل شد. به این ترتیب واحدهای حزبی ما سعی کردند توجه عموم را به وضعیت کارگران، مبارزات آنها و دستگیری و بی خبری از فعالین آنها مورد توجه همگان قرار گیرد و خواستار همبستگی بیشتر با مبارزات کارگران در ایران و آزادی فوری دستگیر شدگان شدند.

زنده باد اول مه

زنده باد همبستگی بین المللی کارگری

تشکیلات خارج کشور حزب حکمتیست

۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۸

به حزب حکمتیست پیوندید!



در مورد بن بست تحمیل شده به همکاری نیروهای چپ و کمونیست در کردستان

صالح سرداری

کمونیست هفتگی می پرسد؟ در یکسال گذشته همکاری نیروهای چپ و کمونیست در کردستان شکل گرفت. این پروسه چه مسیری را طی کرد. شواهد نشان میدهد با مانع جدی روبرو شده است! علت چیست؟

صالح سرداری: همکاری نیروهای چپ و کمونیست در کردستان درست يك سال قبل در ماه مه ۲۰۱۸ بعد از دیدار هیئت کومه له (سازمان کردستان حزب کمونیست ایران) و هیئت کمیته کردستان حزب حکمتیست مورد بحث و تبادل نظر گرفت. بدنبال آن بعد از يك سري دیدار و جلسه و تماس با جریانات و نهادهای چپ و

کمونیست در کردستان نهایتاً این همکاری با فراخواندن مردم کردستان به اعتصاب عمومی در اعتراض به اعدام سه جوان و موشک باران پایگاههای حزب دمکرات کردستان توسط جمهوری اسلامی از طرف کمیته کردستان حزب ما، کومه له، کمیته کردستان حزب کارگری ایران، مبارزان کمونیست و روند سوسیالیستی جنبه عملی به خود گرفت. از آن مقطع فعالیت هایی بمنظور شکل دادن به نهادی که بتواند همکاری نیروهای چپ و کمونیست را زیر چتری گرد هم آورد، بیشتر شد.

لازم میدانم به شرایطی اشاره کنم که تلاش برای این همکاری را از نظر ما بسیار ضروری کرده است. بعد از اعتراضات توده ای بیش از صد شهر ایران در دی ماه ۹۶ و گسترش اعتراضات کارگری و توده ای مستمر از آن دوره تاکنون، به لحاظ سیاسی و

عملی صف بندی روشن نیروهای چپ و راست در بطن جامعه و در سطح اپوزیسیون به وجود آمده است. برای مثال در پروسه سرنگونی این دو صف، آشکارا اهداف، تاکتیک و روشهای متفاوتی را تعقیب میکنند. صف چپ و کمونیست بر سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی و نیروهای راست در لابلای عبارات پردازی "براندازی" و غیره، دنبال جابجایی قدرت از بالای سر مردم و "آلترناتیوسازی راست"، با اتکا آمریکا و قدرتهای امپریالیستی و دولتهای مرتجع منطقه هستند. در چنین شرایطی و برای جوابگویی به اوضاع پر تحول سیاسی جامعه ایران، حزب ما همکاری نیروهای چپ و کمونیست در سطح سراسری و در کردستان را بسیار ضروری دانسته و در هر دو سطح هم برای آن

فعالیت کرده است. مشخصاً در کردستان نیروهای راست و ناسیونالیست و بخش زیادی از آنها در مرکزی بنام "مرکز همکاری کردستانی" خود را برای بعد از سرنگونی جمهوری اسلامی با کمک آمریکا و غرب و دولت های مرتجع منطقه آماده میکنند. در این شرایط ما نیروهای چپ و کمونیست برای جوابگویی به اوضاع خظیر و حساس کنونی برای شکل دادن و تقویت صف اجتماعی و مبارزاتی و آلترناتیو چپ و کمونیست در فردای سرنگونی جمهوری اسلامی تلاش های زیادی انجام دادیم. در اینمدت چند ماهه اخیر، چند سمینار و پانل مشترک برگزار شد. طی جلسات متعددی بیانیه ای را تصویب و در صفحه ۱۰

یا کار یا بیمه بیکاری! بیمه بیکاری مکنی برای تمام افراد آماده به کار!

در مورد بن بست تحمیل شده به همکاری نیروهای چپ و

کنفرانسی در شهر کلن آن را منتشر کردیم اقدامات اینمدت و انتشار بیانیه مشترکی تحت نام "سرنگونی جمهوری اسلامی و استقرار حاکمیت شورایی وظیفه فوری ما است" در کنفرانس کلن باعث دلگرمی و امیدواری فراوانی در میان مردم کردستان و بخصوص در میان فعالین کارگری و چپ و کمونیست آزادیخواهان شد.

اما مانع ادامه این همکاری از اینجا شروع شد که نام سازمان کومه له پای بیانیه ای به نام "کمیته دیپلماسی بروکسل" که زیر مجموعه ای از کنگره ملی کرد (ك.ن.ك) متشکل از تعدادی از جریانات ناسیونالیست و مذهبی کردستان است، منتشر شد. ما بعد از اطلاع از ماجرا به رسم همکاری موجود فیما بین، ابتدا از کومه له توضیح خواستیم و به

این اقدام آنها اعتراض کردیم. از آنها خواستیم به طور علنی در این مورد شفاف سازی کنند. سپس رفقای کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران بدون رعایت کدهای اولیه ارتباط و همکاری نیروها با هم، بدون اینکه حتی منتظر جلسه ای مشترک و اضطراری باشند، تا از کومه له بخواهیم علنا در این مورد توضیحی بدهد و به حضور و همکاری با ائتلاف تعداد زیادی از جریانات ناسیونالیست و مذهبی پایان دهند، عجولانه اطلاعیه ای صادر کردند. صدوراطلاعیه آنها بهانه ای شد تا دبیرخانه کومه له اطلاعیه خصمانه ای را علیه حزب کمونیست کارگری صادر کند. هر چند کومه له در اطلاعیه دبیرخانه اش اعلام کرد که در آخرین نشست "کمیته دیپلماسی بروکسل" شرکت نداشته و آن را امضا نکرده است و درج امضایشان را اشکال فنی نامیدند، اما در توضیحات

بعدی اعلام کردند که مطابق مصوباتشان کماکان هر وقت لازم باشد با این نهاد کنگره ملی کرد و کمیته دیپلماسی اش همکاری خواهند داشت. با پافشاری کومه له بر این سیاست، ادامه همکاری با مشکل جدی روبرو شد.

ما به عنوان کمیته کردستان حزب حکمتیست از آنجا که ادامه این همکاری برایمان مهم است، علیرغم انتقاداتی بيموردی که به روش ما مطرح شد، برای رفع مشکل پیش آمده تلاش جدی کردیم. جلسه مشترکی را با حضور نمایندگان هر چهار جریان ترتیب دادیم. پیشنهاد و موضع خودمان را برای رفع مانع پیش آمده در آن جلسه خطاب به نماینده کومه له و سپس طی اطلاعیه کمیته کردستان به تاریخ (۱۳ فروردین ۱۳۹۸ - ۲۰۱۹) اینچنین اعلام کردیم. "شرکت در تاسیس و اجلاس ۳۳ جریان شناخته شده بورژوازی و ارتجاعی که خود در آینده خطری برای جنبش آزادیخواهی در کشورهای

منطقه هستند، با همکاری نیروهای چپ و کمونیست مانع الجمع و خط قرمز ما کمونیستهاست. از نظر ما وارد شدن کومه له در این نهادهمکاری ۳۳ جریان، جدا از ماهیت ارتجاعی این نهاد، اما در عین حال نقض مفاد بیانیه کنفرانس نیروهای چپ و کمونیست در شهر کلن آلمان است. ما در آن بیانیه بر سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی و هماهنگ کردن سرنگونی طلبان تاکید کردیم در صورتیکه کومه له وارد مناسبات و همکاری با جریاناتی شده است که نه تنها خواهان سرنگونی جمهوری اسلامی نیستند، بلکه در مواردی علیه سرنگونی طلبان تبلیغ و اقدام عملی هم کرده اند." و نهایتاً در همان جلسه و در اعلامیه مان از رهبری کومه له خواستیم، "که با اتخاذ تصمیم مناسب به ادامه کاری نیروهای چپ و کمونیست در کردستان کمک کنند، تا صفحه ۱۱

در مورد بن بست تحمیل شده به همکاری نیروهای چپ و کمونیست در کردستان

برای کارگر و کمونیسم و جنبش سرنگونی در کردستان ضروری است. هر حزب و جریان که در مقابل اوضاع سیاسی ایران و کردستان احساس مسئولیت کند، لازمست در این راستا تلاش و کار کند.

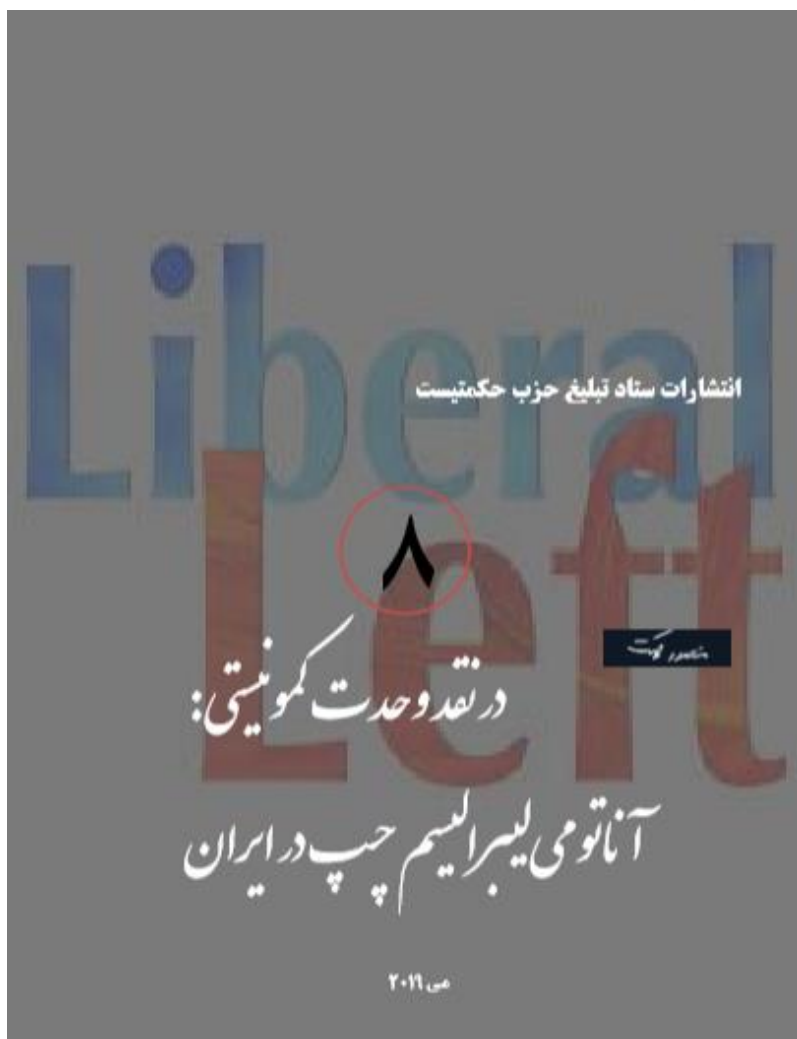
رهبری کومه له است. ما بسهم خود معتقدیم کماکان ادامه همکاری نیروهای چپ و کمونیست در کردستان در مقابل جمهوری اسلامی و در تقابل با آلترناتیوهای راست و ناسیونالیستی در کردستان مثل نان شب

و کمونیست بکار بیندازند. نهایتاً دبیر اول کومه له در این جلسه اعلام کرد طی مصاحبه ای، تلاش میکند در راستای رفع این موانع و ادامه همکاری نیروهای چپ که برایشان مهم و حیاتی است، شفاف سازی کنند. این مصاحبه نه تنها به موقع خود انجام نشد، متأسفانه در مصاحبه ای که با رادیو پیام کانادا انجام

از به بن بست رسیدن این همکاری مثبت تازه شکل گرفته جلوگیری شود".

سپس مشکل پیش آمده در تلاشی دیگر و در جلسه دو جانبه هیئت‌های کمیته کردستان ما و رهبری کومه له مورد بحث و بررسی قرار گرفت. در این جلسه هم ما تأکید کردیم، کومه له نمی‌تواند همزمان با دو صف متضاد همگام و همکار باشد. گفتیم حضور در ائتلاف جریانات ناسیونالیست و مذهبی، بخشاً نزدیک و همکار جمهوری اسلامی، با دیدار و رابطه موردی کومه له و هر جریان سیاسی دیگر با احزاب سیاسی در دور و بر خود و بنا به ضرورت قابل دفاع و اقدام به تنظیم رابطه عملی و امنیتی با آنها قابل توجیه نیست. در نتیجه از رهبری کومه له خواستیم به شرکت و عضویت خود در این نهاد ارتجاعی علناً و رسماً پایان دهد و نیرو و ابتکار خود را در جهت تقویت همکاری نیروهای چپ

دادند، نه تنها در مسیر رفع موانع صحبت نکردند، کماکان بر ادامه همکاری و ماندن در نهادهایی چون کنگره ملی کرد (ک.ن.ک) و کمیته دیپلماسی آن اصرار ورزیدند. بدینوسیله بن بست را بر ادامه همکاری نیروهای چپ و کمونیست در کردستان تحمیل کرده، مسئولیت آن مستقیماً بر عهده



تصاویری از اول ماه می ۲۰۱۹ در ایران و حضور حزب حکمتیست در خارج کشور



تصاویری از اول ماه می ۲۰۱۹ در ایران و حضور حزب حکمتیست در خارج کشور



زنده باد شوراها

تصاویری از اول ماه می ۲۰۱۹ در ایران و حضور حزب حکمتیست در خارج کشور



نه به فقر، نه به تبعیض، مرگ بر جمهوری اسلامی

تصاویری از اول ماه می ۲۰۱۹ در ایران و حضور حزب حکمتیست در خارج کشور



نه به فقر، نه به تبعیض، مرگ بر جمهوری اسلامی

تصاویری از اول ماه می ۲۰۱۹ در ایران و حضور حزب



نشریه حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

سردبیر: رحمان حسین زاده

صفحه آرایی: سیوان کریمی

e.mail:hosienzade.r@gmail.com

اگر برای کمونیست مقاله میفرستید:

منتشر میشود!

سردبیر در انتشار و رد و تلخیص مقالات آزاد است. کمونیست تنها مقالاتی را منتشر میکند که برای این نشریه تهیه شدند. مطالب باید حداکثر تا ظهر پنجشنبه دریافت شده باشند.

هفتگی
کمونیست

جمعه ها

به حزب کمک مالی کنید!

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست به کمک های مالی شما نیازمند است. لطفا کمک های مالی خود را از طریق این شماره حساب برای حزب بفرستید:

Norway

Account number: 0532 1432 400

Account holder: IKIR

IBAN: NO57 0532 1432 400

BIC: DNBANOKKXXX Bank: DNB

زنده باد سوسیالیسم!